

dens aarlige Forrentning — hvis man vil afbetale paa Gjælden, saa er der jo ingen Grænsfer for den Sum, som man kan anvende — og hvad Indtægter der findes af Reservecfond, af Activerne, af Domainer og af andre saadanne Indtægtsposter, der ikke kunne kaldes Skat. Anstille vi nu en saadan Beregning, idet vi gaae tilbage til Aaret 1861, saa vilde det bedste Resultat, vi kunde opnaae, jo være det, at det gik lige op, og at vi i denne Art af aarlige Indtægter havde et ligesaa stort Beløb, som vi skulde bruge til at betale de aarlige Renter paa vor Gjæld med. Lad mig i Forbigaaende bemærke, mine Herrer, at i ældre Dage, i de Dage, som de, der ikke ere tilstrækkeligt bevandrede i disse Forhold, ofte see tilbage paa som Noget, der i finantiel Henseende var meget beklageligt, s. Ex. i Slutningen af Frederik den Sjettes Regjering, da der var en fortrinlig Udvikling i vore Finansers Velvære, eller Christian den Ottendes Regjering, da vare Forholdene saaledes beskafte, at der hvert Aar ikke alene præsterebes, hvad der skulde, til Gjældens og Rentens Dækning, men endog fremkom et meget betydeligt Overskud, hvilket tildeels havde sin Grund i de meget store Domaineindtægter, der stode fra Hertugdømmerne. Men, gaae vi nu altsaa til Aaret 1861, og opgjøre vi det hele Forhold, dengang naturligvis ikke blot for Kongeriget, men for hele Monarchiet, saaledes at vi proportionelt paa Kongeriget fordele dets Anpart af Monarchiets Indtægter og Udgifter, saa vil Forholdet stille sig saaledes, at der da var et Underskud af 143,000 Rb. Jeg skal strax tilføie, hvad det er for Poster, jeg for 1861 henregner til saadanne Indtægter, der ikke ere Skat; det er Indtægter af Domainerne og af Reserveconden, endvidere Rauenborgs Overskud — thi Rauenborg blev i finantiel Henseende ganske betragtet som en stor Domaine —, fremdeles Indtægterne fra de vestindiske Der og endelig Activerenter, men ikke Activaafdrag. Rigeoverfor disse Indtægter stode nu Renterne til Fællesgjælden eller naturligvis et proportionelt tilsvarende Beløb af den for Kongeriget og de fulde Renter af Kongerigets Gjæld, og Resultatet blev da, som sagt, at der var et Underskud af 143,000 Rb. Ville vi derimod op-

gjøre, hvorledes Forholdet stiller sig nu, da er Regningen meget let gjort; thi nu ere vi jo selvstændige, og den hele Regning kan altsaa gjøres i et Dieblit. Der er i Finanslovsforslaget opført som Indtægter af Domainerne 496,733 Rb., og som den anden store Hovedpost i § 3 under Litra A. Renter af Statsactiverne, og hvad dertil henhører, med 2,976,597 Rb.; endelig kommer hertil en lille Indtægt for de vestindiske Der af 52,500 Rb. Hvad der skal betales som Rente paa Gjælden, vil ogsaa let findes under den Paragraph, hvor Statsgjældsudgifterne staae anførte. Man maa i den fradrage Capitalafdragene paa den indenlandske Gjæld, der udgjøre 4,196,000 Rb., og paa den udenlandske Gjæld, hvilke beløbe sig til 1,933,389 Rb., ligesom man ogsaa maa fradrage et Beløb — det er vanskeligt at angive, hvor stort det skal være, men i alt Falb et meget betydeligt Beløb — af, hvad der staaer som Danmarks Deel af den almindelige Entekasses Underbalance; thi det er aabenbart, at der herunder er en Dobbelthed tilstede, nemlig deels et Gjældsafdrag og deels en Rente; denne Fordeling kan det være vanskeligt nok at gjøre, men Beløbet kommer heller ikke synderligt i Betragtning. Efter den Maade, hvorpaa jeg har udført Regningen, bliver Resultatet, at vi, langtfra at have noget Bidrag herfra at tilføjede til andre Udgifter, paa disse Indtægter og Udgifter have et aarligt Deficit at dække paa 2,108,000 Rb. Vi ere altsaa paa denne Post siden 1861, da der, som anført, var et Underskud af 143,000 Rb., gaaede 1,965,000 Rb. tilbage. — Den anden Post, der tildrager sig Opmærksomheden, er dernæst Pensionsbyrden, en Post, som maaskee meget godt og hensigtsmæssigt kunde have været slaet sammen med den første — det er idetmindste i mange Lande saa, at man betragter Pensionsbyrden som en Deel af Gjælden, og dette er vistnok ogsaa i og for sig det Correcte. Der havde været saameget mere Opfordring til hos os at gjøre det + hvis det ikke stred imod, hvad vi hidtil have været vant til at betragte som det Naturlige —, som der ikke er nogen Mulighed for hos os at kunne behandle Pensionsbyrden ganske retfærdigt, naar vi tage den enkeltvis, idet der aabenbart er en Deel af de